

[Victor Pürschel.]

Forskjel fra den Ordning, vi har nu. Saa maa det ærede Medlem jo ikke glemme, at i Augustdagene 1914 kom der til den daværende Forsvarsminister en Skrivelse fra Viceadmiralen, hvori han sagde, at han forstod den Besked, han havde faaet, saaledes, at et Angreb skulde imødegaas med alle til Raadighed staaende Midler. Denne Henvendelse blev jo ikke besvaret af Forsvarsministeren, den nuværende højtærede Udenrigsminister, og Viceadmiralen maatte altsaa være berettiget til at gaa ud fra, at han var i Overensstemmelse med Regeringens Ønsker. Dette var saa sandelig noget andet end en formel Protest, og det er mig fuldkommen ubegribeligt, at en saa nøgtern Realitetspolitiker som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen kan tro, at man i Udlandet vil lægge nogen Vægt paa Formaliteter i en Situation som Verdenskrigen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning, og jeg henstiller, at man dermed er færdig med de korte Bemærkninger.

Hassing-Jørgensen: Jeg vilde netop have udtalt, at det forekom mig, at det maatte være utilfredsstillende for de to ærede Medlemmer at fortsætte Debatten med mig, ikke fordi jeg i og for sig har noget imod det, men da min Stilling jo ikke er saa ansvarlig, saa det betyder ret meget, kunde det maaske være rimeligere, at Debatten forlægges til en anden Lejlighed, hvor mere ansvarlige gaar ind i mit Sted.

Grønning: Jeg har en Henvendelse til den højtærede Statsminister, den højtærede Finansminister og den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri. I Tiden fra den 15. til den 17. Oktober har der nede paa Vest- og Sydlolland raset en voldsom Storm, som har medført store og ligefrem uoverkommelige Tab for Fiskerne i denne Landsdel. Alene paa Strækningen fra Albuen — en lille Landstrækning mellem Naksø Fjord og Langelandsbæltet — og videre Øst paa til Rødbyhavn er der ifølge den lollandske Presse gaaet tabt op imod hundrede Fiskenet til en meget betydelig Værdi. Der er nu foretaget en sagkyndig Vurdering, og gennem Fiskernes Organisationer er der sket Henvendelse til Regeringen om Hjælp til de nødstedte Fiskere, af hvilke flere siges at være blevet helt ruineret som Følge af Stormens Ødelæggelser. Min Anmodning til Finansministeren og Landbrugs-

ministeren gaar ud paa, at man vil modtage denne Henvendelse med Velvilje og i det Omfang, som gør sigt er, komme de katastroferamte Fiskere til Hjælp, eventuelt med langfristede Laan, saaledes at de faar Mulighed for at forblive i deres Erhverv.

I disse Dage er man nede paa Vestlolland ved at rive Taarnene ned paa Reventlow'ernes gamle Herresæde Pederstrup, som nu skal indrettes til Mindebolig for „den gamle Greve“, som han stadig kaldes paa Lolland, Landboreformernes største Personlighed, Christian Ditlev Frederik Reventlow. Han ejede i sin Tid Pederstrup og Christianssæde, og herfra har adskillige af disse Reformere haft deres Udspring.

Selve Tanken er jo et smukt Udtryk for den Taknemmelighedsgæld, som ikke blot Landbruget, men hele det danske Folk staar i til denne store Førerskikkelse fra Slutningen af det 18de Aarhundrede. Men den Maade, hvorpaa Tanken gennemføres, har bevirket, at man nede paa Vestlolland og andre Steder i Stiftet har staaet stærkt splittet, idet en meget stor Del af Vestlollands Befolkning har krævet Reventlows Mindebolig indrettet saaledes, at Slotets Taarne blev bevaret.

Heroverfor har staaet en delvis selvbestaltet Komité, som nu gennemfører Planen om Taarnenes Fjernelse. Til Støtte for denne Nedrivning anfører Komiteen dels økonomiske og arkitektoniske Hensyn, dels den Omstændighed, at Taarnene ikke fandtes i den tidligere Statsministers Tid, men er en Tilbygning, opført af en senere Generation i Begyndelsen af 60erne under Arkitekt, Kammerherre Meldahls Ledelse. Hvad det økonomiske Hensyn angaar, hævdes det bestemt fra lollandske Kredse, og da særlig i „Vestlollands Avis“, der har været førende i Kampen for Taarnenes Bevarelse, at under denne Forudsætning vilde der fra Oplandets Side være ydet et meget betydeligt Bidrag, som ikke kan paaregnes til den nu besluttede Løsning af Opgaven. Naar jeg har villet fremdrage denne Sag her ved Finanslovens første Behandling, er det, fordi det forekommer mig, at der her er taget alt for ringe Hensyn til Befolkningens Ønsker, som burde have vejet tungere til i de Beslutninger, der er truffet.

Vestlolland er et frodigt og veldyrket, men overvejende fladt Land, hvor der paa en vis Maade fra Naturens Side savnes lidt Afveksling i Landskabet, og hvor der kun findes faa Bygningsværker af udpræget og særlig Karakter. I dette Landskab ligger Pederstrup, omgivet af sin frodige og skønne